

Alchymista

Pepa Nos

Vím, vím, že máš mnoho svých snů nesplněných
Nečekej, až zavřou se brány stojící na cestě k nim
Neboj se jejich stínů - budou tě učit jak pevně stát
Jestli máš sílu, odvahu, pojd' - nechtěj se vzdát
Zapomeň, že jsi měl své zvyky rád,
že měl jsi své ovce a mohl's je hnát
kudys jen chtěl
Stačil jeden sen - a ty odcházíš pryč
- snaž se ho naplnit
A máš k sobě klíč, k třinácté komnatě,
která teď v temnotě spí

Přes poušť musel jsem jít
a její dech mým dechem se stal
Slyšel jsem ticho, co v pisku zpívá.
Do dlaní jsem si ho bral
Pak našel jsem svoji lásku a měl jsem pocit
že všechno už mám
Dala mi víru, že měl bych jít dál,
tak jsem šel za svým snem sám
Největší tma bývá před svítáním,
v modlitbě před Bohem hlavu skláním, ať vydržím
Kdo ví, kam zanese nás rozhodnutí,
šťěstí nás provází při vyplutí
pak proud si nás odnáší a nikdo netuší kam
vím, vím, že měl veliký sen, který nedal mu spát
I vesmír se spojil, aby dosáhl cíle;
přesto musel se s životem prát
Teď vane východní vítr, z daleké pouště přináší vzkaz,
přináší slova: Kéž by ses vrátil,
vždyť bez tebe pozbyl svět krás
Víra v poklady vybledla časem a málo síly
jít za vlastním hlasem nám zbývá
Ptáš se mě, za co stojí vlastně žít,
co že máš dělat a co vlastně chtít?
Nejdřív ptej se sám sebe, dokud si sám neodpovíš